

VAND

”På festens sidste og største dag stod Jesus frem og råbte: »Den, der tørster, skal komme til mig og drikke. Den, der tror på mig, skal det gå, som Skriften siger: »Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.« Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham, skulle få. For Ånden var der endnu ikke, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort.”

Johannesevangeliet 7:37-39

Igennem en del år underviste jeg på en International Bibel – og Højskole, hvor der bl.a. var elever fra Burkina Faso, som ligger lige på grænsen til Sahara. Den ting ved Danmark, der overraskede dem mest, var vores forhold til vand. Vi kunne åbne for hanen, og vandet ville bare strømme ud; vi kunne tillade os at have søer liggende med det ene formål, at de var pæne; der var simpelthen en oplevelse af, at der var vand nok. Det er ikke tilfældet alle steder i verden.

Netop fordi vand ofte er en mangelvare og samtidig er forudsætningen for liv og vækst, så bruges vand igen og igen i Bibelen som billede på alt, der er godt. Vand repræsenterer liv, vækst, velsignelse etc.

I passagen ovenfor taler Jesus således om ”levende vand”. Det er et meget kraftigt udtryk. Vand repræsenterer i forvejen liv, så ”levende vand” kommer til at udtrykke et helt ekstraordinært liv; liv i anden potens kunne man sige med et nutidigt udtryk.

Jesus bruger det til at beskrive situationen efter hans død og opstandelse, hvor Gud på en særlig måde lovede at ville komme til dem, der tror på Ham, og virke igennem dem ved sin Ånd.

Det ekstraordinære ved det er, at det er en mulighed, som ikke er ophørt; Gud ønsker at give dem, som tror på Ham, en erfaring af ”levende vand”. Også i dag!

/ BBN